

ogólny pacjentki, przeprowadzono tele- i brachyterapię zgodnie z zasadami przyjętymi dla raka szyjki macicy (w takim samym stopniu zaawansowania).

Pacjentka dobrze zniosła leczenie i pozostaje w obserwacji 12 miesięcy. Badanie przedmiotowe, podmiotowe i dodatkowe nie wykazują cech nawrotu choroby.

45

ROLA RADIOTERAPII W KOMPLEKSOWYM LECZENIU CHORYCH NA SZPICZAKA

A. Brzeska, J. Tajer, W. Osiadacz, E. Lampka, B. Krzyżanowska, B. Trzaska, J. Meder

Klinika Nowotworów Układu Chłonnego Centrum Onkologii – Instytut w Warszawie

W latach 1995 – 1998 W Klinice Nowotworów Układu Chłonnego Centrum Onkologii w Warszawie leczono 94 chorych na szpiczaka mnogiego, w tym 39 kobiet i 55 mężczyzn. Rozpiętość wieku wynosiła 23 – 84 lata (średnia 60,3). U chorych zastosowano radioterapię paliatywną jako jeden z elementów leczenia skojarzonego. Dwóch chorych z rozpoznaniem szpiczaka izolowanego (postać pozakostna: 1. krtań 2. nosogardło) napromieniano radykalnie stosując radioterapię jako samodzielną metodę leczenia.

Wyłącznie systemowo leczono 18 chorych (programem MP,VAD).

W radioterapii paliatywnej stosowano różne frakcjonowania: 1x500 cGy/T, 10x300 cGy, 20x 200 cGy/T.

W jednym przypadku napromieniano chorą na górną połowę ciała (UHBI) podając dawkę całkowitą 600cGy /t. Wszyscy chorzy otrzymywali leczenie wspomagające preparatami z grupy bisfosfonianów lub Calcytonienę. Przed radioterapią u dwóch chorych wykonano ortopedyczne zespolenie dokonywanych złamań patologicznych: kości ramiennych, kości udowych.

Wszyscy chorzy odpowiedzieli na zastosowane leczenie: dwóch chorych z rozpoznaniem Plascocytoma solitare uzyskało CR z 2-letnim okresem przeżycia. Wszyscy chorzy poddani napromienianiu paliatywnemu odnieśli znakomity efekt ustąpienia lub znacznego zmniejszenia dolegliwości bólowych

46

WSTĘPNA OCENA WYNIKÓW I TOKSYCZNOŚCI LECZENIA CHORYCH NA ZIARNICĘ ZŁOŚLIWĄ, U KTÓRYCH ZASTOSOWANO PROGRAM LOPP/EVA Z UZUPEŁNIAJĄCYM NAPROMIENIANIEM

J. Meder, J. Walewski, J.Tajer, E. Lampka, W. Osiadacz, B. Brzeska, A. Borawska

Klinika Nowotworów Układu Chłonnego Centrum Onkologii- Instytut w Warszawie

W Klinice Nowotworów Układu Chłonnego Centrum Onkologii – Instytut w Warszawie w okresie maj 1997 – grudzień 1998 prowadzono leczenie pilotowej grupy chorych na ziarnicę złośliwą programem LOPP/EVA z następowym leczeniem napromienianiem.

Celem badania była ocena skuteczności i tolerancji stosowanego leczenia

Materiał: Analizowaną grupę stanowiło 36 chorych (21 kobiet i 15 mężczyzn) w wieku 15–51 lat (średnia wieku 30,8). Rozpoznanie mikroskopowe postawiono na podstawie badania pobranego węgla chłonnego lub wycinka z mediastinoskopii: LP–6 chorych; NS I 13 chorych; NS II–13 chorych; NS II–10 chorych; NS-2 i MC-4chorych. Stopień zaawansowania klinicznego: I-4 chorych; II-19 chorych; III-6 chorych i IV-7 chorych. Obecność objawów ogólnych stwierdzono u 17 chorych, Ob. powyżej 50 u 21 chorych, zajęcie powyżej 3 okolic u 23 chorych oraz lokalizację pozawęzłową u 7 chorych.

Metoda: 28 chorych leczono chemicznie z uzupełniającym leczeniem napromienianiem, natomiast 8 chorych tylko schematem LOPP/EVA (VCR, VP-16, Chloralambucil, VBL, prokarbazyna, Prednison, ADM; cykle co 28 dni). Najczęściej obserwowano powikłania hematologiczne (u 50% chorych